

deres valg. Derfor bør det ikke være tilladt at bruge ugenomsigtige prissætningsmetoder, da det er den almindelige opfattelse, at sådanne metoder gør det særdeles vanskeligt for brugerne at fastslå den faktiske pris for en betalingstjeneste. Navnlig bør brugen af valørdatoer til skade for brugerne ikke være tilladt.

(46) For at betalingssystemet kan fungere smidigt og effektivt, skal brugeren have tillid til, at udbyderen af betalingstjenester vil gennemføre betalingstransaktionen korrekt og inden for den aftalte tid. Sædvanligvis har udbyderen forudsætninger for at vurdere de risici, der følger med en betalingstransaktion. Det er udbyderen, der stiller betalingssystemet til rådighed, indgår aftaler om tilbagekaldelse af fejlagtigt placerede midler og i de fleste tilfælde beslutter, hvilke formidlere der skal involveres i gennemførelsen af betalingstransaktionen. I lyset af alle disse overvejelser er det fuldt ud relevant, undtagen under usædvanlige eller uforudsigelige omstændigheder, at tillægge udbyderen af betalingstjenester ansvaret for gennemførelsen af en betalingstransaktion, som brugeren har accepteret, undtagen med hensyn til betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyders handlinger og undladelser, for hvilke alene betalingsmodtageren er ansvarlig. For at betaleren ikke skal være ubeskyttet i usandsynlige konstellationer, hvor det kan være uafklaret (non liquet), om betalingen blev behørigt modtaget af betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester, bør den tilsvarende bevisbyrde påhvile betalerens udbyder af betalingstjenester. Som en hovedregel kan det forventes, at de formidlende institutioner, sædvanligvis et »neutral« organ så som en centralbank eller et fælles clearingshus, der overfører betalingsbeløbet fra den afsendende udbyder af betalingstjenester til den modtagende udbyder af betalingstjenester, vil lagre posteringsoplysninger og være i stand til at stille disse til rådighed, når som helst det er nødvendigt. Uanset hvornår betalingsbeløbet er blevet krediteret den modtagende udbyder af betalingstjenesters konto, bør betalingsmodtageren øjeblikkeligt have et krav mod sin udbyder af betalingstjenester for så vidt angår kreditering på sin konto.

(47) Udbyderen af betalingstjenester bør påtage sig ansvaret for, at betalingen gennemføres korrekt, herunder navnlig det fulde transaktionsbeløb og gennemførelsestiden, og det fulde an-

svar for forsømmelser begået af andre parter i betalingskæden til betalingsmodtagerens konto. På grund af dette ansvar bør betalerens udbyder af betalingstjenester, når det fulde beløb ikke krediteres betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester, rette betalingstransaktionen eller snarest muligt tilbagebetale betaleren det relevante transaktionsbeløb, uden at dette anfægtet andre krav, der kan påberåbes i henhold til national ret. Dette direktiv bør kun vedrøre aftalemæssige forpligtelser og ansvar mellem brugeren af betalingstjenester og hans udbyder af betalingstjenester. Hvis pengeoverførsler og andre betalingstjenester skal fungere korrekt, skal udbydere af betalingstjenester og deres formidlere, såsom leverandører af databehandling, imidlertid have indgået aftaler, som fastsætter deres indbyrdes rettigheder og forpligtelser. Spørgsmål vedrørende erstatningsansvar udgør en væsentlig del af disse ensartede aftaler. For at sikre troværdigheden mellem udbydere af betalingstjenester og mellemmand, der indgår i en betalingstransaktion, er det nødvendigt, at der er juridisk sikkerhed for, at en ikke-ansvarlig udbyder af betalingstjenester holdes skadesløs for tab eller beløb betalt i henhold til dette direktivs bestemmelser om ansvar. Yderligere rettigheder og detaljer om indholdet af denne regres og proceduren for behandling af klager mod den udbyder af betalingstjenester eller den formidler, der har ansvaret for en mangelfuld betalingstransaktion, bør fastlægges i de indgåede aftaler.

(48) Det bør være muligt for udbyderen af betalingstjenester utvetydigt at præcisere, hvilke oplysninger der er nødvendige for at gennemføre en betalingsordre korrekt. For at undgå opsplitting og for ikke at sætte indførelsen af integrerede betalingssystemer i Fællesskabet på spil, bør medlemsstaterne på den anden side ikke have mulighed for at kræve en særlig identifikationskode for betalingstransaktioner. Dette bør dog ikke afholde medlemsstaterne fra at kræve, at betalerens udbyder af betalingstjenester handler med den nødvendige omhu og, når det er teknisk muligt og ikke kræver manuel intervention, kontrollerer sammenhængen med den entydige identifikationskode og, når der ikke er sammenhæng med den entydige identifikationskode, afviser en betalingsordre og underretter betaleren herom. Udbyderens ansvar bør være begrænset til en pligt til at gennemføre betalingstransaktionen